

[Oluf Pedersen.]

derfor har Krav paa at blive fritaget for, saaledes at de kun skal betale, hvad ret er.

Hvis man ser paa det foreliggende Lovforslag, bliver man overrasket over, hvor betydningsløst det er. Hvis vi tager en Ejendom med 20 000 Kr. Panteværdi, 22 000 Kr.s Gæld og 8 000 Kr. Jordværdi, vil det sige, at der vil blive et Rentetilskud paa 3 pCt. af de øverste 5 000 Kr., eller 150 Kr., foruden at vedkommende efter det Forslag, vi behandlede i Gaar, vil faa 6 Andele eller 78 Kr., i alt 228 Kr. i et Aar. Dette Beløb vil vedkommende delvis selv komme til at udrede, enten det saa skal laanes — hvad man jo ikke ved — eller det er Meningen, det skal udskrives gennem forøget Skat, en Skat, der i mange Tilfælde overvælttes med mere end det opkrævede Beløb. Gælden paa de 22 000 Kr. bliver altsaa lettet med 150 Kr. det ene Aar, men selve Gælden paa de 22 000 Kr. forbliver uforandret. Der sker overhovedet ikke nogen Nedskrivning af Gælden. Et Lovforslag som dette sikrer i Virkeligheden Kapitalen, og jeg er paa dette Punkt enig med det ærede Medlem Hr. J. S. Foget.

Man kan ogsaa gøre det op paa en anden Maade. Man kan gøre op, hvad det koster dem, der har Forskrivninger paa den falske Kapital. Tager jeg f. Eks. en Mand med en Formue paa 100 000 Kr., skulde han efter vort Forslag udrede i alt 2 000 Kr. aarligt i 25 Aar, altsaa en reel Nedskrivning af Formuen paa 30 000 Kr., naar den falske Kapital skulde likvideres. Jeg mener ikke, at man nu kan afskaffe den falske Kapital uden en saadan Likvidation og en Nedskrivning paa 30 000 Kr. Saa ser vi paa, hvordan Regeringen behandler Spørgsmaalet. Lad os gaa ud fra, at Statstilskuddet til Husmændene, et Rentetilskud som det, der her er Tale om, skal dækkes ved en 25 pCt.s Forhøjelse af Indkomstskatten. Er Indkomsten en halv Snes Tusinde Kroner, vil vedkommende med 25 pCt.s Forhøjelse faa Lov til at betale 103 Kr. mere i et Aar; det vil sige, at hans Kapital, den falske Kapital, forbliver uforandret.

Der sker i Virkeligheden ikke den allerringeste Nedskrivning, og jeg kan ikke forstaa, at Regeringen kan tænke sig, at det kan hjælpe over for den Gældskrise, Landbruget er inde i, at man gennemfører Foranstaltninger som dem, der her er Tale om. Jeg kan ikke faa andet ud af det, end at en saadan Gældsnedskrivning intet er værd, men kun er at putte Blaar i Øjnene paa Godtfolk.

Man kunde ogsaa sige: Hvad har Regeringen da lovet? Har den ikke givet Løfter? Er Regeringen ikke rejst ud til Vælgerne og har fortalt dem, at Renten skulde nedsættes til 2½ eller 3 pCt., eller at der skulde gives en Nedsættelse paa ca. 3 pCt. eller 660 Kr. om Aaret for vedkommende Mand? Kapitaliserer man det, vil det sige en Nedskrivning paa 13 200 Kr., og nu faar han 150 Kr.!

Det ærede Medlem Hr. Aage Fogh var stærkt inde paa, at det var en Gældsnedskrivning, der skulde finde Sted. Men hvor kan det ærede Medlem saa lade sig nøje med det, som Regeringen her har stillet Forslag om? Har Det radikale Venstre ingenting at skulle have sagt i Regeringen? Eller er det blot noget, man fortæller? Er man, naar man kommer sammen inden for Regeringen, enig om, at det gælder ikke om, at man skal have Renten bragt ned; det gælder om, at man ikke faar de Lettelser? Man maa nemlig være fuldt ud klar over, at skal Gælden ned, maa Kreditorerne betale; al anden Snak hører intetsteds hjemme.

Man kan ikke fortsat lave en Gældsnedskrivning og lade uvedkommende betale, som man adskillige Gange har forsøgt det paa Rigsdagen. Skal Gælden ned, skal nogen bære Tabet. Er Gælden for stor, er der nogle, der har for store Gældsforskrivninger. Saaledes maa Forholdet naturligvis være. Men det, Regeringen ikke vil, er at skrive Gældsforskrivningerne ned. Derfor kommer man med Forslag som dem, der her er stillet.

Det er ganske givet, at hvis man vil have Gældskrisen lettet, maa man nedskrive Kreditorernes Krav, og hvis man vil undgaa, at der kommer ny Gæld ind i Stedet for, kommer man til at gaa de Veje, som Retsforbundet har peget paa. Den Slags Forslag, der foreligger her, betyder ingenting. Det er Vidundermedicin, den Slags, som den højtærede Landbrugsminister i Gaar kaldte for Brama Livseliksir. Det er den Slags, som man fra den Side tror man kan byde Befolkningen! Men Resultatet maa jo blive, at naar Befolkningen faar tilstrækkelig meget af den Medicin, bliver den ogsaa klar over, at det er Medicin, som ikke dner, og at den Doktor skal afskediges.

Aksel Larsen: I Begyndelsen af Oktober Maaned holdt Statsministeren et Par Taler, hvori han gav Udtryk for, at i denne Rigsdagssamling skulde man ikke beskæftige sig med Hjælp til Landbruget; de Tider var forbi efter Statsministerens Opfattelse, eller den Opfattelse, han udtrykte.